

Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (3)

Những Chuyện Tôi Kinh Lịch Khi Tôi Làm Việc Ở Toronto

Tôi tên là Châu Huệ Hiền. Trong hai kỳ vừa rồi, tôi đã kể cho quý vị nghe câu chuyện tôi trở thành một người Tín Đồ của Chúa Giê-su. Hôm nay tôi sẽ kể tiếp cho quý vị nghe sau khi tôi trở thành Tín Đồ Cơ Đốc rồi, tôi lại tiếp tục kinh lịch sự hướng dẫn giúp đỡ của Chúa Trời ra sao.

Kinh Lịch Đầu Tiên: Làm Y Như Chúa Trời Dạy Bảo

Trước khi chồng tôi và tôi đi truyền giảng Tin Lành của Chúa Trời, chúng tôi làm việc ở thành phố Toronto của Canada. Tôi làm việc trong một công ty bảo hiểm. Mỗi ngày những nhân viên trong cùng một nhóm thường đi ăn cơm trưa cùng một lượt. Có một vài người trong nhóm tôi hay thì thầm với nhau những chuyện tầm phào, nhiều lúc họ nói xấu đả kích người này người nọ. Hành vi ăn nói như vậy là trái với lời dạy của Chúa Trời, nhưng mỗi buổi trưa tôi lại phải ngồi cùng với họ và nghe những lời tầm phào đả kích này. Tôi cảm thấy bức tức khó chịu lắm, nhưng tôi không có quyền chỉ trích họ bởi vì họ không phải là Tín Đồ của Chúa Giê-su, họ không nhận thấy làm như vậy là tội lỗi sai lầm. Bởi vậy tôi cứ giữ im lặng không nói gì cả. Một hôm chúng tôi đang ăn trưa, họ lại nói xấu đả kích người này người kia, tôi cứ cúi đầu ăn mau mau cho xong để có thể rời bàn ăn sớm hơn. Rồi bất thành linh một trong những bạn đó hỏi tôi, “Chị nghĩ sao về người kia? Chị có cảm nghĩ gì về người kia?” Kỳ này tôi muốn giữ im lặng cũng không được, tôi không muốn chỉ trích họ bởi vì họ thực sự không hiểu, nhưng tôi cũng không muốn tham gia vào cuộc nói chuyện tầm phào của họ. Tôi cầu xin Chúa Trời chỉ dẫn tôi nên trả lời ra sao, ngay lập tức Thánh Linh của Chúa Trời bảo tôi rằng: “Con cứ nói thiệt đi!” Tôi cứ cúi đầu xuống, bởi vì tôi không muốn nhìn vào mặt của họ để chỉ trích họ, tôi ráng hết sức nói bằng một giọng nói rất mềm mại rằng: “Xin lỗi, tôi không thích nói về những chuyện này!” Bỗng nhiên mọi người trên bàn đều im lặng cả, rồi sau đó mọi người cứ cúi đầu ăn cơm, không ai nói tiếp những chuyện tầm phào nữa. Tôi rất ngạc nhiên về hiệu quả của câu nói mềm mại của tôi, tôi còn tưởng rằng sau khi họ nghe tôi nói một câu như thế thì họ chắc cười nhạo chê bai tôi. Tôi không ngờ một câu nói ngắn gọn và mềm mại như thế lại đạt được hiệu quả tốt như vậy.

Qua câu chuyện nho nhỏ này cho ta thấy rằng khi chúng ta hết lòng tuân theo lời dạy của Chúa Trời, và chúng ta luôn luôn tìm cầu ý chỉ hướng dẫn của Ngài, Chúa chỉ bảo ta làm điều gì thì ta cứ làm y như Ngài dạy, như vậy thì hành vi lời nói của ta sẽ mang theo lực lượng quyền năng của Chúa, và chính là lực lượng quyền năng của Ngài làm việc trong lòng của người khác để thành tựu công việc theo đúng ý chỉ của Ngài.

Những Chuyện Tôi Kinh Lịch Khi Tôi Làm Việc Ở Toronto

Kinh Lịch Thứ Hai: Đức Chúa Trời Nhận Lời Cầu Nguyện Của Tôi

Lúc chồng tôi và tôi còn làm việc ở Toronto, chúng tôi đồng thời phụng sự tại Hội Thánh. Chồng tôi và tôi thay phiên nhau giảng dạy một nhóm học tập Kinh Thánh vào tối thứ sáu. Thông thường chúng tôi sửa soạn tài liệu giảng dạy vào tối thứ năm, rồi hôm sau ngày thứ sáu chúng tôi đi làm việc ở công ty như thường, sau khi chúng tôi xong việc làm vào buổi chiều thì chúng tôi đi dự buổi học tập Kinh Thánh vào buổi tối. Bởi vậy chúng tôi phải sửa soạn xong xuôi những tài liệu giảng dạy vào tối thứ năm, bởi vì chiều thứ sáu sau khi xong việc làm ở công ty rồi chúng tôi không có thì giờ nữa, chúng tôi đi ăn ở tiệm ăn rồi đi giảng dạy buổi học tập Kinh Thánh.

Trong công ty bảo hiểm đó, nhóm của tôi có mười người, chúng tôi khai thác hệ thống mới cho máy tính điện tử và đồng thời gìn giữ những hệ thống cũ. Công việc rất là bận rộn, nhiều người phải làm thêm giờ. Lúc đó chồng tôi và tôi đã dự tính từ chức rời khỏi Canada đi truyền giảng Tin Lành ở các nước Á Châu, tôi muốn dành thì giờ để phụng sự Chúa Trời làm việc cho Hội Thánh. Lẽ dĩ nhiên tôi không muốn làm thêm giờ ở công ty. Nhưng tôi ráng làm việc rất chăm chỉ, và nhờ cậy vào ân điển của Chúa Trời thông thường tôi có thể làm xong công việc của mình trước thời hạn, cho nên tôi không cần phải làm thêm giờ. Nhưng mỗi khi có một công trình mới, công việc bận rộn hơn nhiều, trong trường hợp như thế thì tôi cũng bằng lòng làm thêm giờ, tại vì tôi mang danh là Tín Đồ của Chúa Giê-su, tôi không muốn người ta nghĩ rằng Tín Đồ Cơ Đốc là ích kỷ chỉ chăm lo cho thích thú của mình mà không lo nghĩ đến lợi ích của công ty, tôi không muốn làm nhục cái Danh của Đức Chúa Trời. Nhưng tôi không muốn làm thêm giờ vào chiều thứ năm và thứ sáu. Tôi vừa nói ở trên rồi, tối thứ năm chồng tôi và tôi phải sửa soạn tài liệu giảng dạy Kinh Thánh, rồi tối thứ sáu chúng tôi phải đi hướng dẫn buổi học tập Kinh Thánh.

Ông quản lý và bà giám sát đều là dễ dãi và thông cảm với tình hình của tôi. Nhưng có một lần công trình mới sắp làm xong rồi, chúng tôi phải chạy thử công trình này để coi coi có được hay không, buổi chiều đó nhằm ngày thứ năm. Bà giám sát đến nói chuyện với tôi rằng: “Hôm nay chúng ta chạy thử công trình này, điều này rất là quan trọng, tôi mong rằng bà có thể làm thêm vài tiếng đồng hồ để canh giữ hệ thống máy tính điện tử.” Chính tôi cũng biết rõ cuộc chạy thử này rất quan trọng, nếu có gì trục trặc thì công ty sẽ bị thiệt hại nặng. Mọi người trong nhóm tôi đều biết rằng tôi là Tín Đồ Cơ Đốc, tôi không muốn bị người ta chê bai là ích kỷ mà làm cho cái Danh của Đức Chúa Trời mang xấu. Tôi thấy khó mà từ chối yêu cầu của bà giám sát, cho nên tôi bằng lòng ở lại canh giữ máy tính điện tử đó. Sau khi bà giám sát đi rồi, tôi liền cầu nguyện với Chúa Trời rằng: “Cha ơi, Cha biết rõ tấm lòng của con, Cha biết rằng không phải là con muốn làm đẹp lòng của bà giám sát để được thăng chức, con chịu làm thêm giờ là vì con muốn làm rạng Danh của

Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (3)

Cha thôi. Xin Cha giúp đỡ con!” Tôi chỉ mong cuộc chạy thử này được thành công mau mau chạy xong cho rồi, để tôi có thể về nhà sửa soạn tài liệu giảng dạy Kinh Thánh cho ngày mai.

Rồi chuyện gì xảy ra? Sau một hồi bà giám sát trở lại nói với tôi rằng: “Bà không cần phải ở lại làm thêm giờ, tại vì những người trong ban quản trị cấp trên chưa ký giấy tờ thì đã đi về rồi, không có giấy tờ phê chuẩn thì chúng ta không thể chạy thử công trình mới này!” Khi tôi nghe tin này tôi mừng quá, tôi biết điều này không phải là chuyện ngẫu nhiên đâu, mà đó là việc làm của Chúa Cha trên trời, Ngài đã nhận lời cầu nguyện của tôi và giúp đỡ tôi vậy.

Hỡi các bạn ơi! Khi tấm lòng của chúng ta là trong sạch trước mặt Chúa Trời, và ta luôn luôn quan tâm đến việc của Chúa Cha để làm rạng Danh của Ngài, thì Ngài chắc sẽ giúp đỡ ta. Xin các bạn để ý, khi tôi cầu nguyện xin Chúa Trời giúp đỡ, tôi chỉ mong cuộc chạy thử này mau mau chạy xong cho rồi để tôi có thể về nhà sớm hơn, nhưng điều mà Chúa Cha ban cho tôi còn tốt hơn điều tôi cầu xin nữa, rốt cuộc tôi không cần phải làm thêm một phút, tôi có thể về nhà liền. Bởi vậy các bạn cứ giao phó mọi việc cho Chúa Trời và hết lòng vâng theo lời dạy điều răn của Ngài đi, thì Ngài sẽ trông nom mọi việc cho bạn.

Kinh Lịch Thứ Ba: Đức Chúa Trời Ban Năng Lực Cho Tôi

Lúc đó chồng tôi và tôi hầu việc Chúa Trời trong Hội Thánh, ngoài giảng dạy lớp học tập Kinh Thánh ở tối thứ sáu, chồng tôi là người thủ quỹ của Hội Thánh, còn tôi thì phụ trách phiên dịch lời giảng luận cho ông mục sư. Ông mục sư giảng luận bằng tiếng Anh, có những ông già bà cụ không biết tiếng Anh, cho nên phải có người phiên dịch cho họ. Tôi và một vài anh chị em Tín Đồ cùng ở trong ban phiên dịch, chúng tôi thay phiên nhau phiên dịch lời giảng luận của mục sư vào buổi thờ phượng ngày Chúa Nhật. Phiên dịch một bài giảng luận rất là mệt, thường thường sau khi tôi phiên dịch xong rồi thì tôi mệt đến nỗi nói không ra tiếng và đi cũng đi không nổi. Cho dù thân thể thì mệt mỏi như thế, nhưng trong lòng tôi thì lại có một niềm vui vẻ ngọt bùi biết bao!

Hội Thánh chúng tôi có buổi lễ thờ phượng vào buổi chiều Chúa Nhật. Có một buổi sáng Chúa Nhật tôi ở nhà phiên dịch một bài giảng luận cũ của ông mục sư và khâu lời phiên dịch vào cuộn băng. Trước kia tôi chưa hề khâu lời phiên dịch của mình vào cuộn băng, đó là lần đầu tiên tôi làm việc này. Sau khi tôi dịch xong và khâu vào băng rồi, tôi thấy mệt ghê, còn mệt hơn phiên dịch cho ông mục sư trong buổi lễ thờ phượng nữa. Sau cơm trưa chồng tôi và tôi đi nhà thờ, trên đường đi nhà thờ, tôi mới nhận thấy rằng mình mệt đến nỗi hai bàn tay rung lên, tôi cầm một quyển sách còn cầm không nổi. Giữa đường tôi sực nhớ rằng hôm nay lại đến phiên tôi làm phiên dịch cho ông mục sư. Tôi nhìn thấy hai bàn tay của mình đang run cầm cập, tôi nghĩ rằng tôi đâu có đủ sức

Những Chuyện Tôi Kinh Lịch Khi Tôi Làm Việc Ở Toronto

để phiên dịch nữa! Nhưng tôi biết các anh chị trong nhóm phiên dịch đều bận rộn chăm lo công việc khác, không ai có thể làm thay cho tôi. Căn cứ theo thời khóa biểu hôm nay tôi là phiên dịch viên, thì tôi phải làm tròn công việc này. Chỉ có một mình Chúa Trời có thể giúp tôi được, tôi lại đến trước mặt Chúa Trời cầu xin Ngài giúp đỡ tôi. Khi buổi lễ thờ phượng bắt đầu, tôi một mặt cầu xin Chúa giúp đỡ, một mặt cứ ráng tập trung tinh thần sức lực sửa soạn phiên dịch. Kỳ diệu thay! Vinh diệu thay! Khi tôi mở miệng phiên dịch thì tự nhiên con người tôi tràn đầy sức lực, đầu óc tỉnh táo, phiên dịch rõ ràng và chính xác. Tinh thần sức lực trí tuệ đó chính là do Chúa Trời ban cho! Và còn một điều nữa càng kỳ diệu hơn, tôi nói ở trên rằng thường thường khi tôi dịch xong một bài giảng luận thì tôi mệt đến nỗi nói không ra tiếng, mà hôm đó buổi sáng ở nhà tôi đã phiên dịch một bài giảng luận cũ rồi, buổi chiều trong nhà thờ tôi lại phiên dịch lần thứ hai. Vậy mà sau khi làm xong hai bài phiên dịch rồi, tôi không thấy mệt mỏi gì hết, và lẽ dĩ nhiên lòng tôi hân hoan vui mừng không ngừng khen ngợi tình thương yêu giúp đỡ và đại quyền năng của Chúa Trời!

Các bạn có muốn kinh lịch những chuyện kỳ diệu như thế không? Các bạn cứ hết lòng vâng phục lời của Chúa Trời và hết sức hầu việc Ngài, thì bạn sẽ kinh lịch được Chúa Trời luôn luôn ở cùng với bạn, Ngài trợ giúp bạn khi bạn yếu ớt và an ủi bạn khi bạn đau buồn. Tình thương yêu của Chúa Trời thiệt lớn thay!

Kinh Lịch Thứ Tư: Chúa Trời Ban Lời Cho Tôi

Có một lần Hội Thánh chúng tôi có một buổi họp, trong buổi họp người ta có thể nêu ra những câu hỏi thắc mắc trong Kinh Thánh hay là trong bài giảng luận của mục sư. Hôm đó tôi không cần phải phụ trách phiên dịch, tôi tưởng là lần này tôi có thể ngồi xuống yên tâm lắng nghe học tập lời dạy của Chúa Trời. Không ngờ trước khi buổi họp bắt đầu ông mục sư bảo tôi rằng ông đã đặt tôi trong nhóm phụ trách trả lời câu hỏi thắc mắc của các anh chị em, ông bảo tôi hãy đi sửa soạn đi. Tôi nghe rồi thì hoảng sợ, bởi vì một là không có thì giờ sửa soạn gì cả, hai là tôi biết rằng sự hiểu biết của tôi về Kinh Thánh còn rất nông cạn, tôi đâu có đủ tư cách giải thích trả lời những câu hỏi của người ta. Nhưng tôi không dám nghịch với ông mục sư, tôi chỉ có cầu nguyện xin Chúa Trời giúp đỡ tôi. Tôi cầu nguyện rằng: “Cha ơi, Cha biết rõ tấm lòng của con, con rất là sợ hãi, con làm không nổi việc này. Nhưng con biết rằng con không nên nghịch lại lời của mục sư, con chỉ có giao phó việc này cho Cha, xin Cha trông nom dạy dỗ con.”

Rồi buổi họp bắt đầu, khi đến phiên tôi phải giải thích những câu hỏi thắc mắc, thì tự nhiên lời giải thích đến vào đầu óc tôi từ đâu mà không hay nữa, rồi những lời những chữ cứ chảy ra từ miệng tôi. Những lời giải thích đó là vượt quá tầm hiểu biết của tôi. Sau đó, tôi sợ quá, tôi không biết tôi có nói sai hay không. Rồi tôi nhìn vào mặt của ông mục sư thì thấy ông hình như khá hài

Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (3)

lòng nữa chứ, cho nên tôi cũng yên tâm một chút. Tôi cứ nhớ mãi chuyện này, và những lời giải thích tôi nói ra cứ in sâu vào trong đầu óc tôi.

Rồi vài năm sau, khi chồng tôi và tôi đã rời khỏi Canada, chúng tôi đang theo học khóa huấn luyện Kinh Thánh ở Hong Kong. Một hôm tôi đang ở nhà học tập, thì bài học đó là nói về những điểm mà chính tôi đã giải thích trong buổi họp kia. Lời giải thích của tôi vài năm về trước thì giống y hệt như lời giảng trong bài học đó! Nhưng vài năm về trước tôi chưa học bài đó, thì từ đâu mà tôi hiểu biết những điều này! Tôi biết ngay đó chính là Đức Chúa Trời đã khai thị cho tôi! Ô, Chúa ơi, Chúa ơi, tại sao Chúa lại ban một ân huệ quá lớn lao cho con vậy!

Một Phép Lạ Trước Khi Rời Công Ty

Về sau chồng tôi và tôi quyết tâm đi truyền giảng Tin Lành của Chúa Trời. Chúng tôi quyết định rời khỏi Canada vào tháng giêng năm 1989, chúng tôi làm việc trong công ty cho đến ngày 24 tháng 12 năm 1988. Tôi cầu nguyện xin Chúa Trời ban cho tôi cơ hội để truyền giảng Tin Lành cho một người nhân viên trong công ty trước khi tôi rời khỏi công ty. Trong nhóm tôi có một người đàn bà vừa mới bị sẩy thai, bà rất buồn khổ. Chúa Trời chỉ thị tôi nên đi khuyến khích an ủi bà này. Buổi sáng ngày 24 tháng 12 tôi rất là bận rộn, nhóm tôi vừa mới làm xong một công trình mới, trong cuộc chạy thử thì xảy ra rất nhiều nan đề, ông giám đốc phân phát những nan đề đó cho chúng tôi và bảo chúng tôi hãy giải quyết những nan đề này càng mau càng tốt. Mà những nhân viên khác cứ để các nan đề chồng chất trên bàn, họ về nhà để sửa soạn ăn mừng Lễ Giáng Sinh, rồi sau ngày Lễ Giáng Sinh họ mới trở lại giải quyết những nan đề này. Nhưng tôi sắp rời công ty, hôm đó ngày 24 tháng 12 là ngày làm việc cuối cùng của tôi. Tôi quyết tâm phải làm xong hết tất cả những việc ông giám đốc giao cho tôi trước khi tôi rời công ty, chỉ vì tôi mang danh là Tín Đồ của Chúa Giê-su, tôi không muốn người khác nói rằng Tín Đồ Cơ Đốc là vô trách nhiệm, tôi phải làm rạng Danh của Chúa Cha trên trời. Nhưng Chúa Trời lại chỉ thị tôi phải đi khuyến khích an ủi đàn bà bị sẩy thai đó. Cho nên tôi lại cầu nguyện giao phó mọi việc vào trong tay của Ngài, rồi tôi đi qua bàn của bà này để nói chuyện khuyến khích bà. Tôi ráng giải thích cho bà nghe về tình thương yêu nhân từ của Chúa Trời, tôi khuyên bà nên tin cậy vào Chúa và hãy cầu nguyện giao phó những nỗi đau buồn cho Chúa, rồi bà sẽ kinh lịch được sự an ủi niềm bình yên trong lòng.

Sau khi tôi giải thích xong thì đã đến giờ cơm trưa, tôi chỉ còn một vài tiếng đồng hồ vào buổi chiều để làm xong công việc của tôi. Tôi đi xuống phòng ăn của công ty mua một chiếc bánh mì đem về bàn làm việc của tôi, tôi vừa làm việc vừa ăn. Chồng giấy tờ trên bàn tôi toàn là những nan đề của hệ thống máy tính điện tử. Tôi quyết tâm thanh toán hết tất cả những nan đề này trước khi ra về. Tôi cầu nguyện với Chúa Trời rằng: “Cha ơi, Cha giúp con, con sẽ làm rạng Danh của

Những Chuyện Tôi Kinh Lịch Khi Tôi Làm Việc Ở Toronto

Cha.” Kỳ diệu thay, lòng tôi không có lo âu gì hết, tôi biết chắc chắn rằng tôi có thể làm xong công việc của tôi. Tôi cầm một tờ giấy lên mà đọc, tôi xin Chúa Trời chỉ thị, rồi tự nhiên có một giải pháp đến ngay vào đầu óc tôi. Lúc đó những nhân viên khác đã lần lượt ra về. Tôi không hấp tấp không vội vã, cứ tìm cầu chỉ thị hướng dẫn của Chúa để giải quyết từng nan đề một. Cứ như vậy vào khoảng ba giờ chiều tôi giải quyết hết thấy những nan đề đó, đó là gần 20 cái nan đề trong hệ thống máy tính điện tử của công ty. Xin các bạn để ý, tôi không phải là người thiên tài thông minh tuyệt vời, tôi chỉ là một người bình thường như mọi người vậy thôi. Thông thường tôi cần mấy ngày mới có thể giải quyết được một nan đề. Tôi đâu có trí tuệ khả năng chỉ trong vòng khoảng ba tiếng đồng hồ thôi mà giải quyết được gần 20 cái nan đề trong hệ thống máy tính điện tử, ấy là hoàn toàn do ân điển chỉ thị của Chúa Trời, tôi không dám khoe tài của mình, tôi chỉ là khen ngợi ân điển kỳ diệu của Chúa thôi!

Tôi sắp xếp bàn tôi sạch sẽ rồi ra về, tôi là một trong những người sau cùng rời công ty. Lòng tôi khoan khoái vô cùng, tôi đã làm xong trách nhiệm của tôi trong công ty, từ nay trở đi tôi sẽ dùng hết thấy tâm trí sức lực để phụng sự Chúa Trời truyền giảng Tin Lành của Ngài.

Lễ Giáng Sinh năm 1988 chồng tôi và tôi phụng sự trong buổi lễ thờ phượng Giáng Sinh của Hội Thánh, sau đó chúng tôi đi viếng thăm gia đình bà con thân thuộc để chào tạm biệt. Sau cùng vào tháng giêng năm 1989 chúng tôi rời khỏi Canada đi truyền giảng Tin Lành của Chúa.

Hôm nay tôi kể cho quý vị nghe những câu chuyện nhỏ tôi từng kinh lịch ở Canada, tôi mong rằng qua những câu chuyện nhỏ này các bạn có thể thấy rõ quyền năng lực lượng vĩ đại của Chúa Trời. Chúa thì rất chân thật và gần gũi với những người hết lòng hết sức làm theo lời dạy chỉ thị của Ngài. Chúa Trời là hoàn toàn công bằng, không thiên vị ai hết, Chúa đã ban cho tôi ân điển để kinh lịch những chuyện này, Chúa cũng sẽ ban ân điển cho các bạn vậy. Các bạn hãy hết lòng tìm cầu Chúa Trời vâng theo lời của Ngài thì bạn sẽ kinh lịch những chuyện tương tự như vậy, và không chừng còn kỳ diệu hơn nữa!